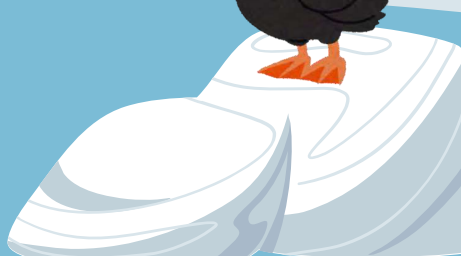

EIMSKIP ÍSAFJÖRÐUR 2026

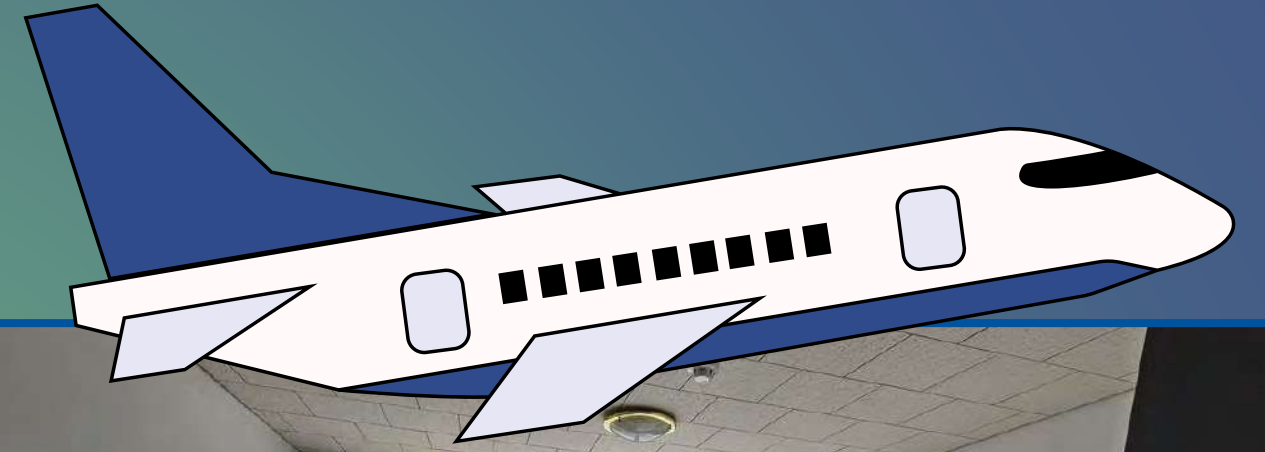
Skrevet af: Kristian Jensen
Date: 16-31/5 2026

Flyet fløj fra København ved 14 tiden. Cirka tre timer senere landede vi i Keflavik. Vi skulle skynde os at nå en Flybus til Reykjavik. Det tager cirka 45 til 50 minutter at køre fra lufthaven til hovedstaden.

Da vi ankom til Islands hovedstad, skulle vi rykke over i en mindre bus, som kørte til Hotel Orkin, hvor vi skulle overnatte. Hotelpersonalet var rigtig flinke og imødekommende. Vi fik at vide, at der var morgenmad klokken syv dagen efter. Receptionisten fortalte, at hun havde brugt meget tid på at bage en kage, og at vi endelig skulle spise al den kage vi vil.

Vi satte os godt tilrette på vores værelse, og vi blev hurtigt enige om, at skulle ud for at finde noget aftensmad. Der var en pizza restaurant ikke langt fra hotellet. Det var der, vi fandt ud af, at vi skulle huske, at det er islandske kroner og ikke danske. Vi kiggede lidt, da vi skulle give 2500 kr for en pizza.

UDSIGTEN FRA BUSSEN PÅ VEJ MOD HOVEDSTADEN

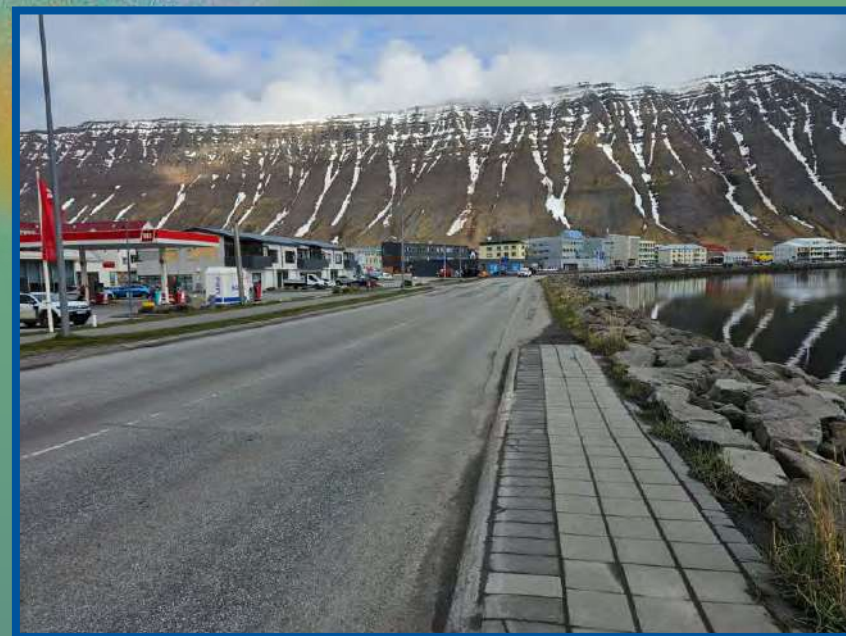

Vi valgte at gå lidt tidligt i seng, da vi skulle flyve klokken 9 dagen efter.
Vi skyndte os ned for at spise lidt morgenmad.
Alexander bestilte en taxa over appen "Hopp", og vi fik besked om, at vores chauffør ville være ved hotellet inden længe.
Lige pludselig holdte der en Skoda ude foran hotellet, og så gik turen til lufthaven i Reykjavík.
Da vi begyndte at sætte kurs mod Isafjord, begynde turen for alvor.

Udsigten fra hotelværelset

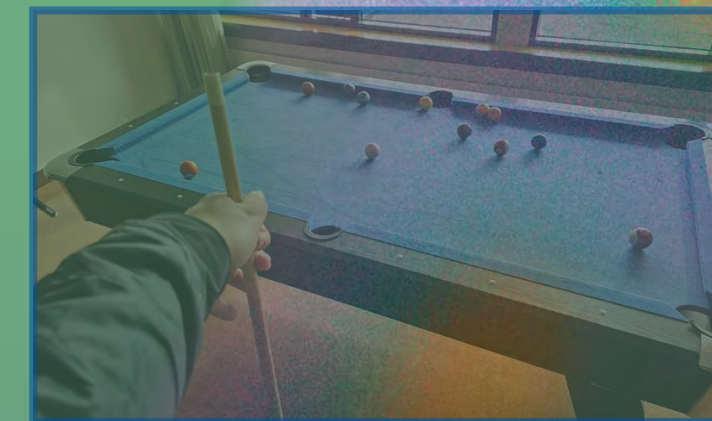
Ankomst til Ísafjörður

Vi blev sat af ved skolehjemmet. Vi fik en rundvisning, og vi begge var overrasket over hvor tomt der var inde på skolehjemmet. Vi fik hvert sit værelse.

Vi havde næsten to uger i byen, så vi valgte at slappe af inden den første arbejdsdag. Vi sluttede af med et slag Pool.

Vi var også lige inde i Nettó. En stor dagligvarebutikskæde i Island. Der var rigtig mange danske vare i butikken. Alt lige fra husholdningsfilm og æbleskiver fra Coop, vare fra Rema 1000, forskellige vare fra Salling, til røget torskelerer fra Bornholm. Vi grinede lidt af, at der var varer både fra Rema, Salling og Coop i en Netto butik.

Da vi landede i Isafjord blev, vi taget godt imod af Heiðrún. Det er vores kontakt person under turen. Vi fik en lille rundtur i byen for lige at se hvor vi skulle bo, hvor vores arbejdspladser var, og lige nogle småting rundt omkring.

Efter vi havde pakket ud, gik vi en tur lige for at udforske byen.

Vi gik op ad trapperne her på billedet.

Den speciel bakke er bygget til at stoppe laviner. Dem er der en del af rundt omkring i området, da der er mange bjerge.

EIMSKIP

Eimskip er et islandsk logistikvirksomhed. Grundlagt i 1914, siden da, har de været speciallist i land- og søtransport. Men næsten 2.000 ansatte på tværs af 20 lande, kan man med glæde kalde Eimskip for Islands største transport virksomhed. Nok den største i Nordatlanten.

Eimskip blev opfundet af 15.000 aktionærer. Den gang svarede det til 17% af Islands befolkning.

Eimskip har kontorer i Island, Danmark, Norge, Belgien, Polen, Færøerne, Grønland, Canada, Kina, Thailand Vietnam og listen fortsætter

THIS IS EIMSKIP

ABOUT

- 56 OFFICES
- 20 COUNTRIES
- 1734 EMPLOYEES
♀ 31% Female ♂ 69% Male
- 46 NATIONALITIES

- 16 VESSELS
- CONTAINERS
Reefer 8.164 teus
Dry and other 22.121 teus
- 148 TRUCKS
- 30 WAREHOUSES
13 COLD STORAGES

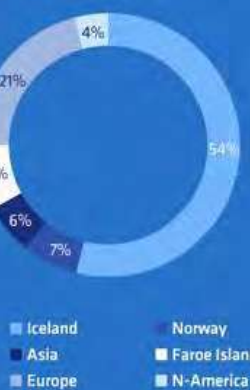
SUSTAINABILITY KPI'S

- GREENHOUSE GAS EMISSION* ↓ 8%
- BOARD OF DIRECTORS
♀ 60% Female ♂ 40% Male
- SENIOR MANAGEMENT
♀ 33% Female ♂ 67% Male

KEY FIGURES 2023

- REVENUES: EUR 828m
- EBITDA: EUR 123m
- TOTAL ASSETS: EUR 619m
- EQUITY: EUR 312m

GEOGRAPHICAL SPLIT OF REVENUE

*GHC emission for scope 1 and 2 10f comparison

Vi fik et lift til vores arbejde om morgen.

Jeg kom ind og blev taget godt imod. De fleste sad inde i pause lokalet. Ikke alle kunne snakke engelsk, men jeg fulgte så godt med som jeg kunne.

Cirka et kvarter senere kom min chef Jóhanna ind ad døren. Hun viste mig rundt og gav mig mit ID-kort, så jeg havde adgang til hele firmaet.

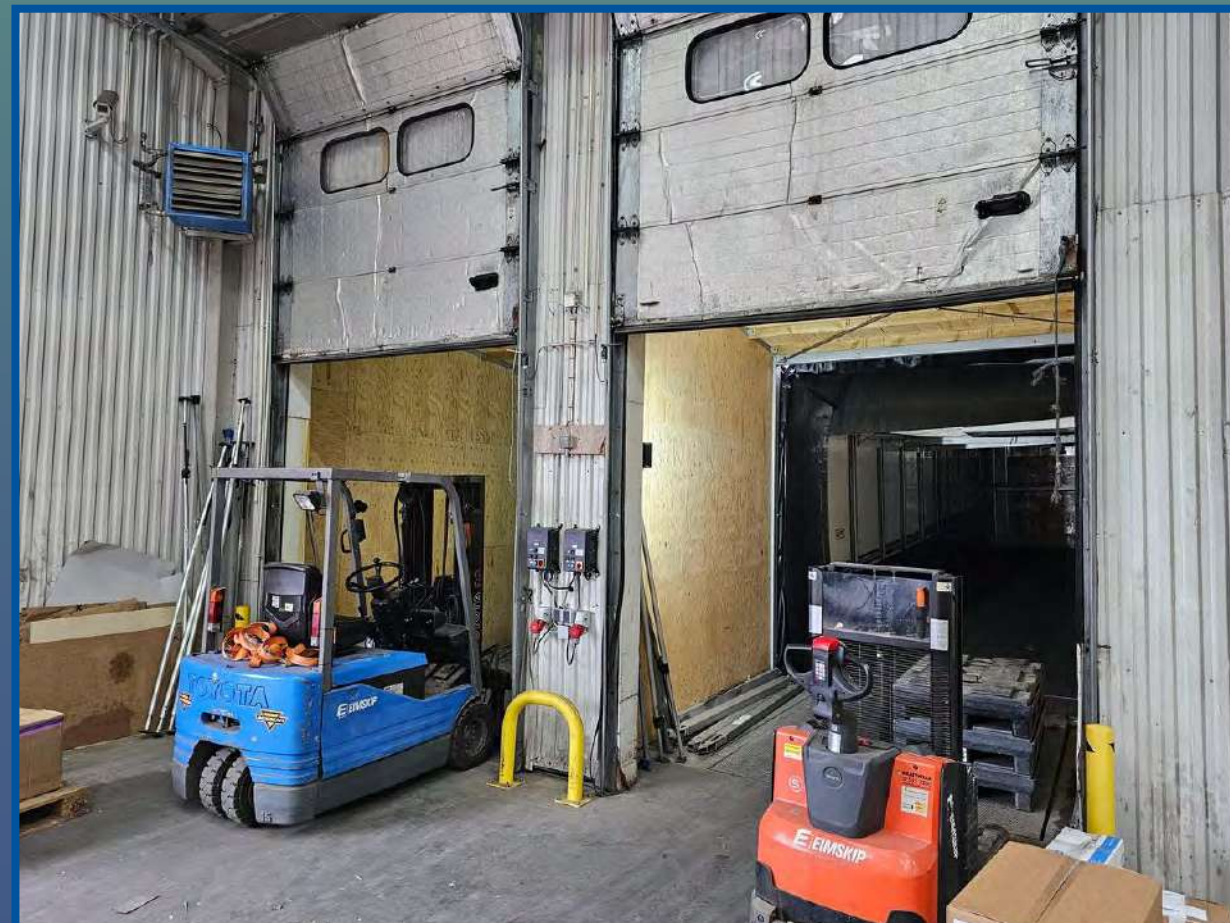
Første arbejdsdag

Efter rundvisningen fik jeg at vide, at jeg skulle ud at køre varebil med Vignír. Han er lige så gammel som mig, og vi har også mange af de samme interesser. Vi snakkede næsten hele turen.

Vi leverede til forskellige firmaer, restauranter og den kendte tøj butik i Isafjord

Jeg hjalp med at læsse varebilen.

Når vi møder om morgenen skal alt gods sorteres. Der er paller rundt omkring med bynavne på.

Inde i køleskabet er der en reol med sodavand, energidrikke osv.

Den reol er kun til os hos Eimskip. Så vi går bare ind og tager så meget vi vil.

Eimskip har deres egne fryser og køleskab på lageret. Pallerne til butikkerne står derinde om morgenen. De skal også lige sorteres, fordi der er nogle gange noget til flere butikker på en palle. Det er Nettó og Bónus, som ligger lige lidt uden for Isafjord.

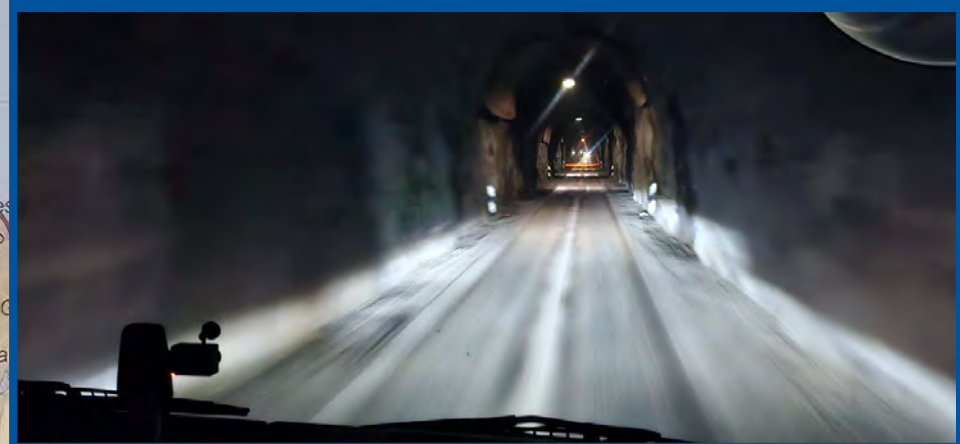
De paller der ses her, bliver læsset på en lastbil.

Hver dag kommer der et læs fra Reykjavik med paller med køle- og frysevarer til butikkerne.

Det er kød, grøntsager og nogle gange fisk.

De næste par dage var jeg ude i varevognen og levere sammen med Vignir i Isafjord. Vi skulle også ud til de andre byer som kan ses på kortet.

Jeg fik selv lov at levere rundt i Isafjord. Der var lige nogle pakker der skulle ud. Så fik jeg nøglerne til varebilen, og så hyggede jeg mig med det. Og ja, jeg kan finde vej i Isafjord uden GPS!

Vi var nede og levere til en kiosk i Þingeyri. Der er 50 km fra Isafjord. En 45 minutters køretur igennem skøn natur og udsigt, som jeg aldrig kommer til at glemme.

Jeg fik lov at køre hjem i varevognen.

Der er en tunnel (Vestfjarðagöng) igennem bjerget hvor de sorte pile er på kortet. Den har en samlet længde på 9.1 kilometer. Halvvejs igennem tunnelen bliver den til én vognbane. Det vil sige, at os der kommer fra Isafjord siden af har vigepligt og skal holde tilbage for modkørende.

De var ikke helt klar endnu nede på havnen. Så Óskar viste mig rundt i byen.

Jeg kan skrive en hel report bare om Flateyri. En lavine i 1995 der dræbte 20 mennesker. Et stenskred i 2020 hvor en kæmpe sten falder i havnen og ødelægger flere både.

Den her bogbutik er bygget i 1898. Den er i nøjagtigt samme stand, som den var den gang. Det er den ældste butik i Island

Om eftermiddagen skulle jeg ud sammen med Óskar til Flateyri. Vi havde nogle paller vi skulle levere rundt i byen. Da vi var færdige skulle vi hente nogle baljer fisk. Eimskip henter fisk hverdag rundt i de forskellige byer.

Når vi kommer tilbage til terminalen, skal alt gods skannes.

Vi bytter også baljer med is til stederne vi henter fisk. Der er en lille bygning i Isafjord der kun er til at lave is.

Den bygning her bliver kaldt "Goldminen". Det er her at alt tørfisk kommer hen og tører. Tørfisk er rigtig populært i Island.

I Island må man gerne køre teleskoplæsser på normalt gaffeltruck certifikat. Så jeg fik lov, at tømme en container og køre godset ind på lageret.

Da vi kom hjem fra Flateyri, var der en lastbil der lige var kommet ind. Så jeg hjalp med at sortere og scanne godset ind.

Her bliver isen læsset.

Hvis der er paller til nogle af stederne, der ikke er særlig langt væk fra terminalen, bliver det bare kørt over med teleskoplæsser. Her på billedet fik jeg lov at køre over med to paller. Om formiddagen bliver meget gods til Nettó også bare kørt over med teleskoplæsser.

Torsdag 21/5

Traileren skulle bare tilbage til Isafjord, hvor den blev hentet senere på dagen, og blev kørt til Reykjavik

Torsdag skulle jeg ud sammen Kristjan. Vi skulle til Bolungarvík, cirka 15 kilometer nord for Isafjord, og hente 15 paller skyr som skulle til Frankrig.

Jeg fik lov, at tage noget skyr med hjem. Kristjan spurgte om jeg kunne lide skyr. Så tog han lige fat i lagermanden, og jeg fik lov til tage lidt skyr med hjem.

Da vi kom tilbage, skulle vi lige læsse en container fyldt med fiske udstyr, som skulle til Þingeyri. Den container vejer mellem 25-30 tons.

Lidt fakta han fortalte mig er, at hydraulik systemer skal ikke efterses eller kontrolleres. Hvis chaufføren synes det ser fint ud, så er den godkendt! I Danmark skal alt der indeholder hydraulik efterses hver 12. måned.

Alt udstyret bliver lagt ud i vandet, og så skal det ligge der i 2 år. Så bliver det taget op af vandet, tømt og lagt i containeren igen. Så vi kom for at sætte den nye container, og tage en tom med retur.

At køre op og ned ad bjergene med lastbil er lidt sjovt, når man vejer næsten 30 tons.

Jeg fik æren af at hejse den tomme container op på ladet. Han gav mig fjernbetjeningen. Det var lidt fedt!

Der er frokost pause fra 12 til 13 hver dag. Flere gange har jeg fået lov til at tage varebilen hjem til skolehjemmet, eller hvor vi nu bestemte at spise. Alexander og jeg blev enige om at vi ikke skal have mere thai mad de næste par måneder.

Jeg fik lov at låne Kristjans Toyota Land Cruiser til pausen. Han sagde, at nøglen sidder i bilen og bilen er låst op. Det havde aldrig sket i Danmark. Det viser, at der er rigtig meget respekt for hinanden i Island.

Vi havde lige en container mere. Den skulle også til Þingeyri. Den sættes ude foran en virksomhed og så fylder de den op med fisk. Den skulle hentes dagen efter, hvor den så bliver kørt til Reykjavik.

Den hvide container skulle lige vaskes inden vi kørte den til destinationen.

Fredag var der møde på firmaet. Et typisk møde om hvordan det går med firmaet, hvad der kommer til at ske osv.

Vi fik mad fra Hotel Isafjord. Stegt kylling med ris og salat.

Det var rigtigt lækkert!

Mødet foregik på islandsk, men jeg fulgte med så godt jeg kunne. Fangede vel 5% af det.

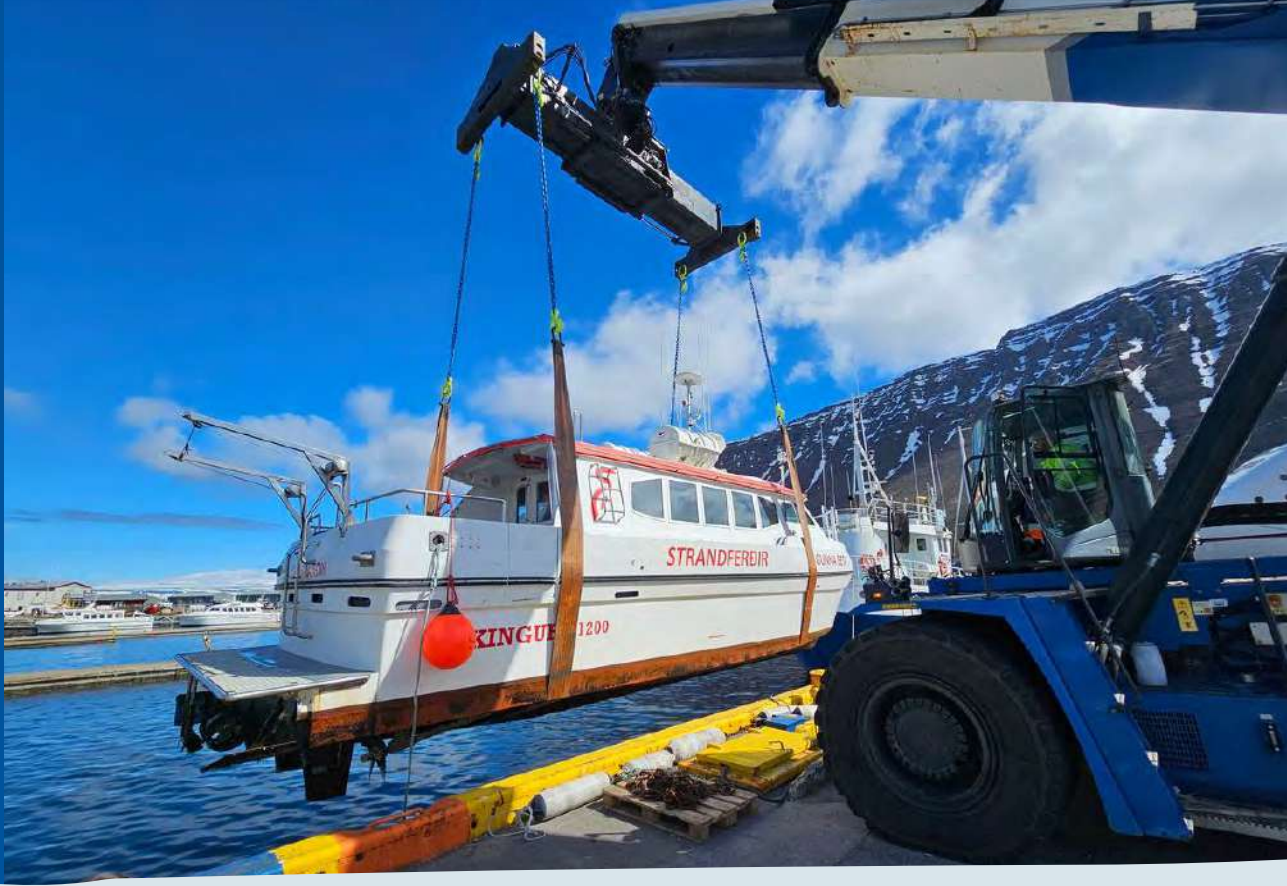
Jeg fik fat i, at det er myldertiden den her tid på året.

Der kom også til at ske noget i juli. Jóhanna fortalte mig senere, at hele Eimskip skal bygge en statue i en by. Beboerne i den by hjalp besætningen på en af Eimships containerskibe, da skibet brød sammen lidt udenfor byen for mange år siden.

Fredag 22/5

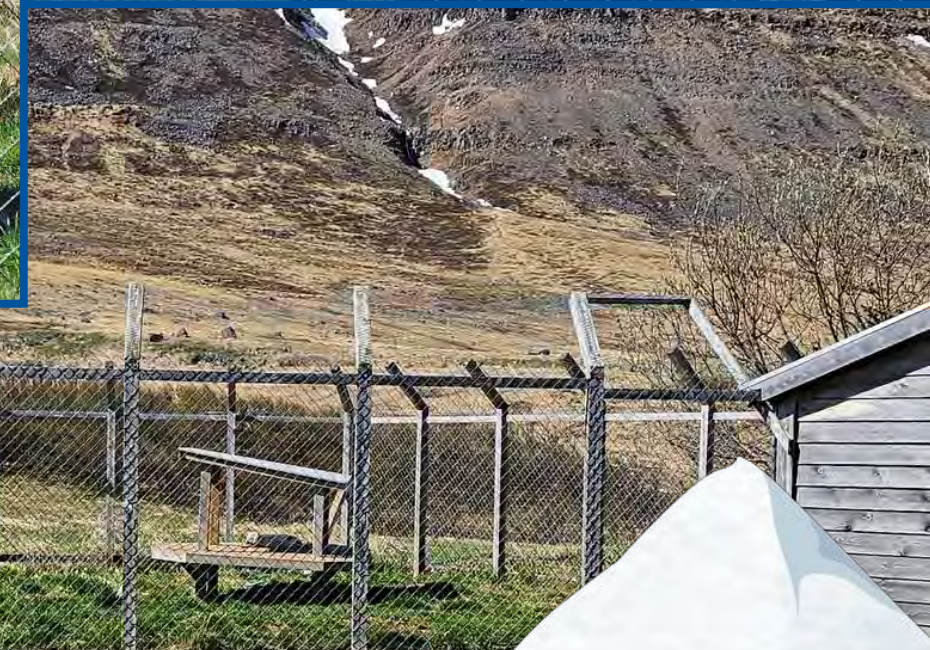
Under mødet fik Kristjan et opkald. Der var en båd der skulle hejses fordi der skulle gøres plads til en trækbåd.

Der var lige kommet et krydstogtskib ind så vi fik lidt publikum!

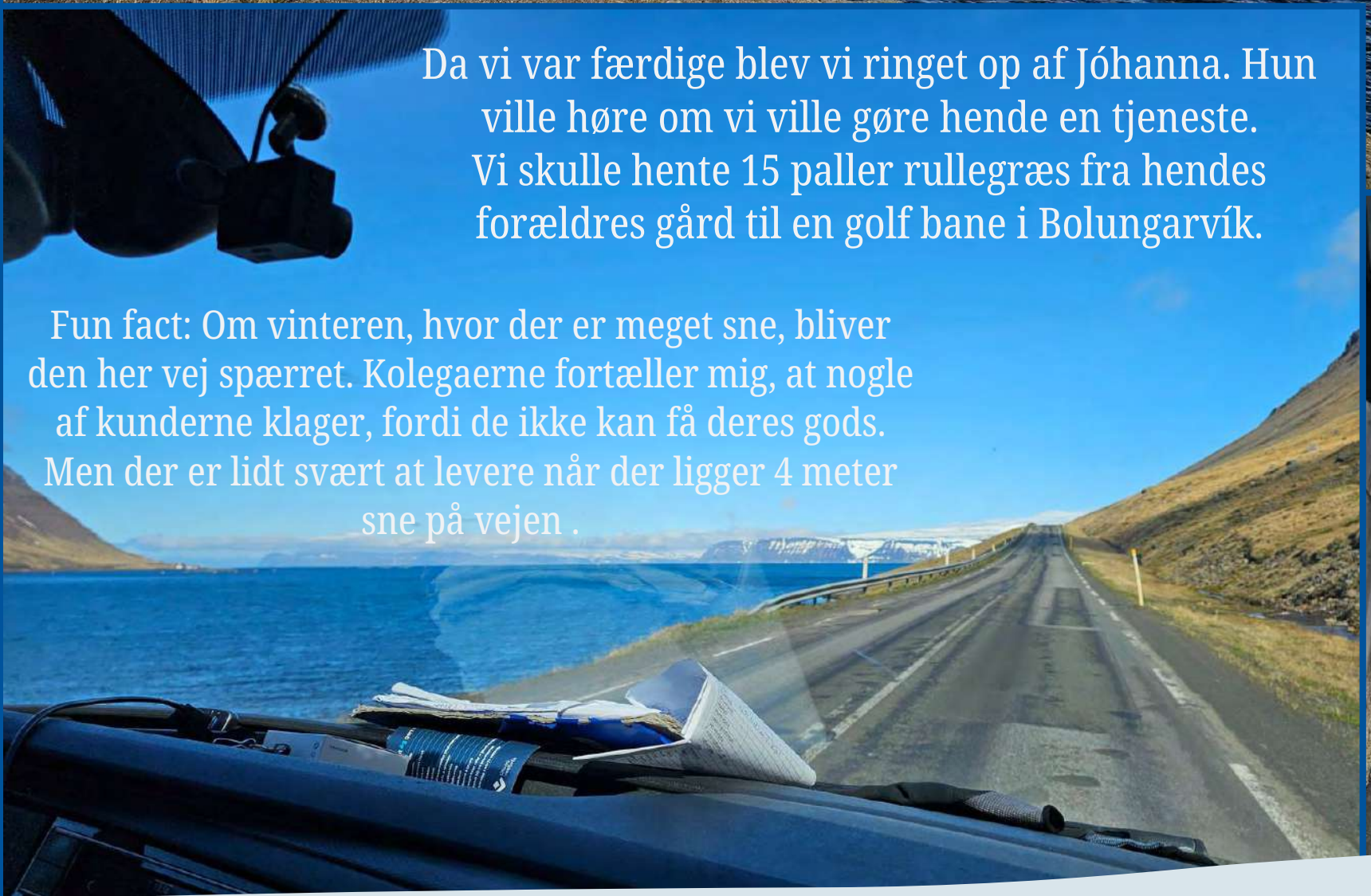
Fun Fact: Krydstogtskibene spørger oftes om ufiltreret vand, så de kan teste det. Det kan de bare ikke få, fordi vandet er så rent på Island, at der ikke er noget filter.

Da båden var på plads kom Óskar fræsende i varebilen. Han spurgte om jeg ville med til golf banen og levere nogle vare, og bagefter skulle vi til Súðavík, cirka 20 kilometer syd for Isafjord, med nogle pakker. Så ville Óskar lige vise mig nogle polarulve, som man kunne se i byen.

Da vi var færdige blev vi ringet op af Jóhanna. Hun ville høre om vi ville gøre hende en tjeneste. Vi skulle hente 15 paller rullegræs fra hendes forældres gård til en golf bane i Bolungarvík.

Fun fact: Om vinteren, hvor der er meget sne, bliver den her vej spærret. Kolegaerne fortæller mig, at nogle af kunderne klager, fordi de ikke kan få deres gods. Men der er lidt svært at levere når der ligger 4 meter sne på vejen .

Hendes far er sidst i 70'erne og arbejder stadig på gården. Hendes forældre har lavet gården om til en café.

Jeg drikker normalt ikke kaffe. Men den her kop og den udsigt, kunne jeg ikke sige nej.

Mens hendes far læssede lastbilen blev vi andre forkælet med kaffe og kage.

Det her er udsigten fra gården.

Efter vi havde læsset og havde sagt tak, satte vi kurs mod Bolungarvík

I løbet af ugen stødte Alexander og jeg på Heiðrún, efter vi havde været nede at handle. Vi havde snakket om, om det var muligt at leje en bil til weekenden, så vi kunne køre en god tur og komme ud at opleve noget. Hun sagde at vi bare skulle skrive eller ringe, så ville hun kigge på, om hun kunne finde en bil til lidt billigere pris.

Det havde jeg fortalt Jóhanna, og hun sagde, at vi bare skulle tage firmabilen.

De har en lille bil de bruger til noget akut. Jeg måtte hente den om lørdagen, og jeg kunne beholde den til tirsdag; Det var nemlig helligdag mandag.

Nu hvor jeg havde mit ID-kort, kunne jeg komme ind og hente nøglen. Hun sagde, at vi måtte tanke på firmaets kort og køre alt det vi ville!

Jeg vidste ikke hvad jeg skulle sige!

Jeg fortalte hende, at Alexander og jeg har snakket om, at vil prøve at bade i en naturlig varmekilde. Hun anbefalede Hellulaug. Næsten 90 kilometer væk, men Alexander og jeg ville rigtige gerne se vandfadlet Hæstahjallafoss. Vi kører lige forbi det på vejen.

Chefen sagde også, at jeg bare skulle ringe hvis der sker noget. Hun kendte nogen i området der kunne hjælpe, hvis der skulle ske noget med bilen.

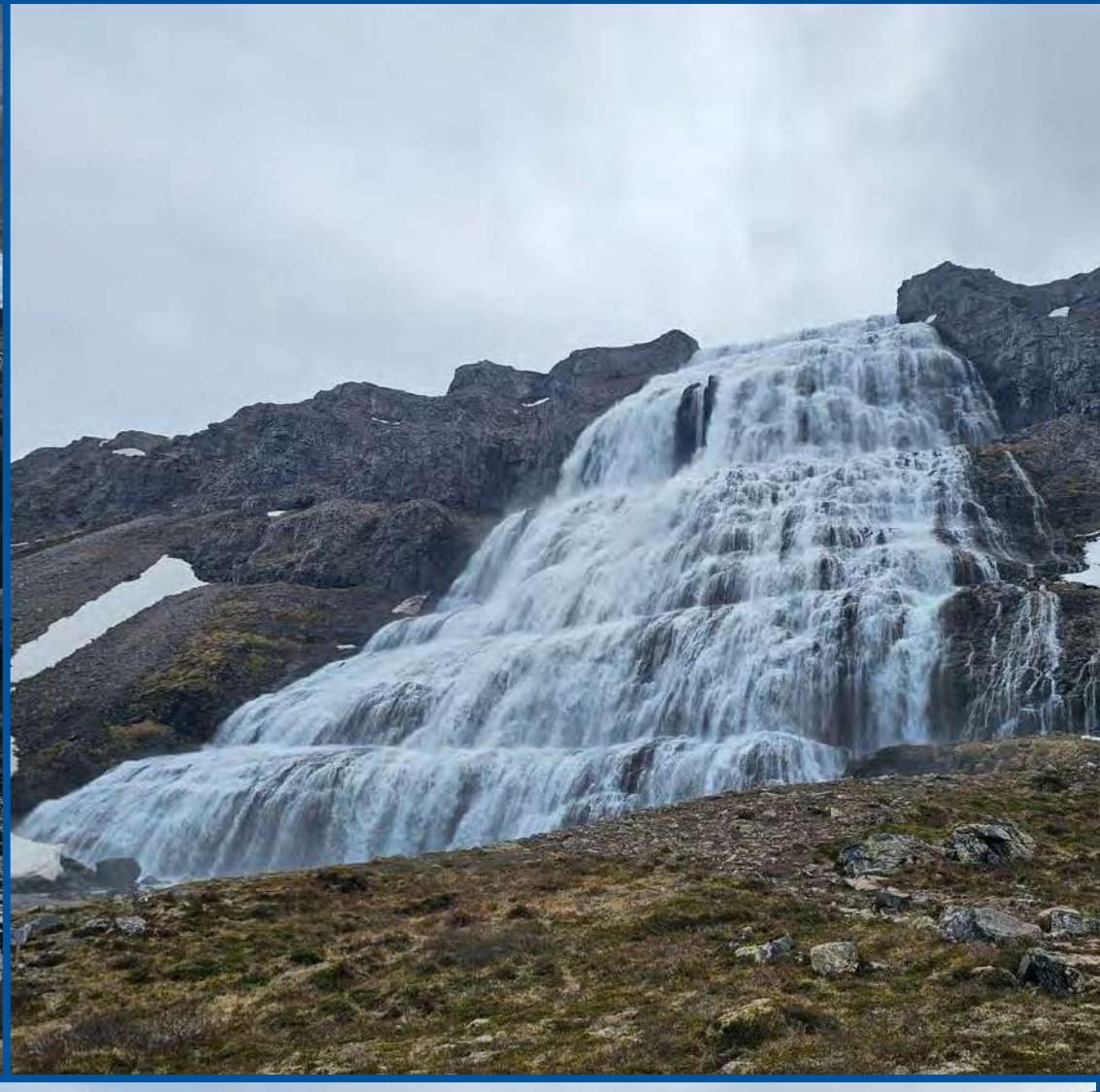
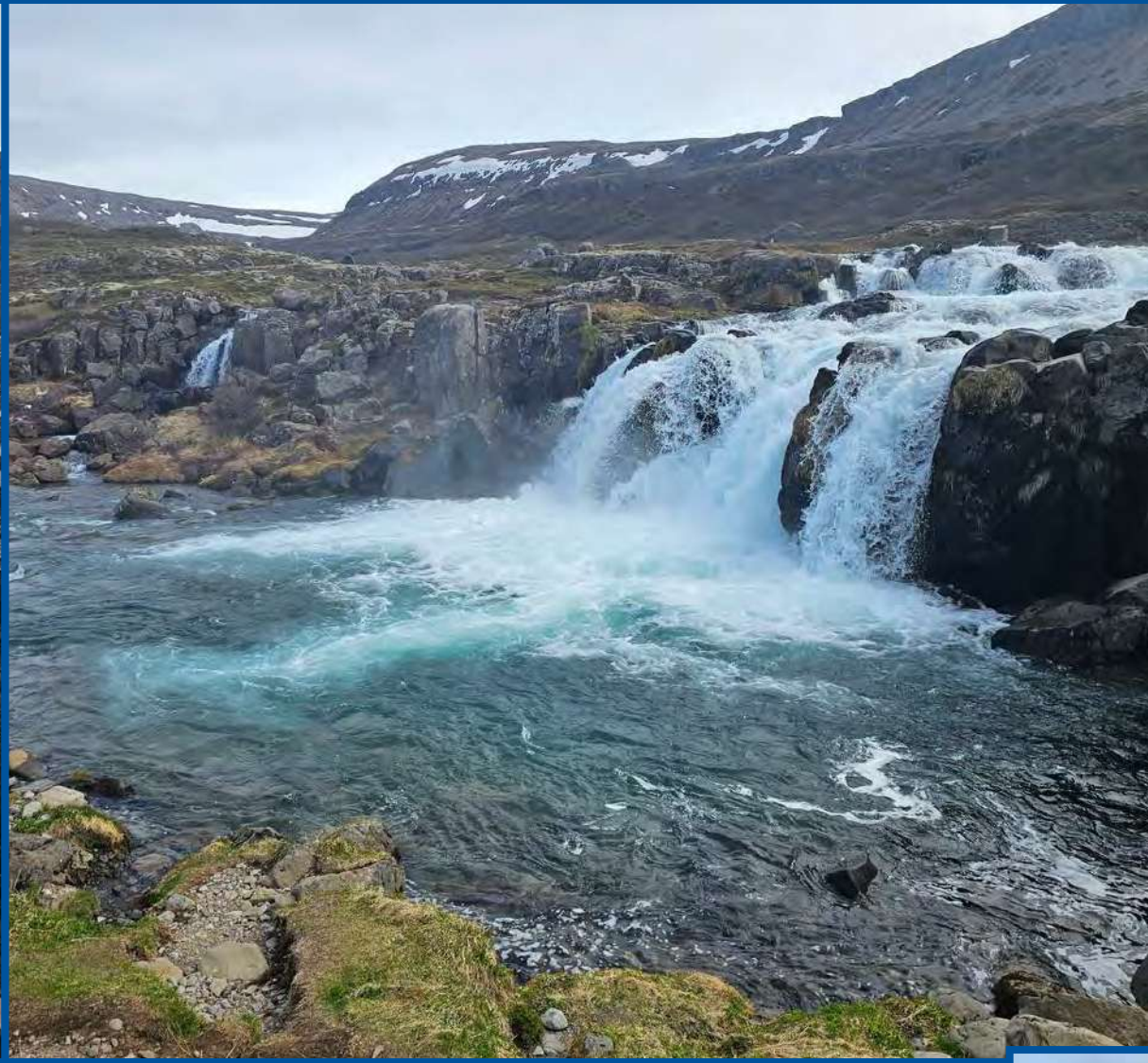
Jeg troede i starten, at hun tog pis på mig.

Lørdag 23/5

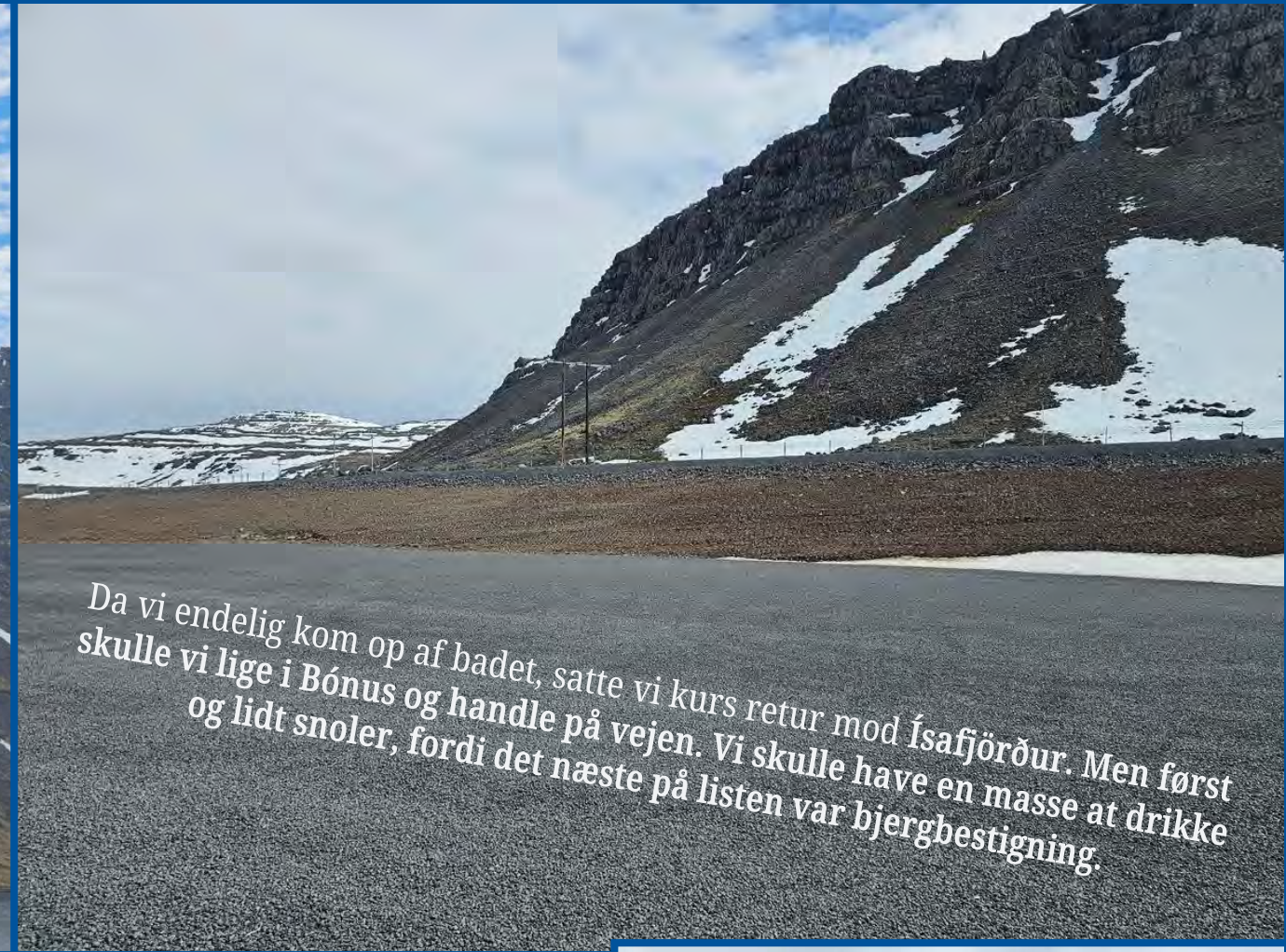
Vejdirektoratet i Island, Vegagerðin, var ved at asfaltere vejen. Vi var meget nervøse for bilen. Vi kørte meget langsomt. 32 kilometer lang vej skal asfalteres. Der var kun 8 kilometer tilbage da vi kørte.

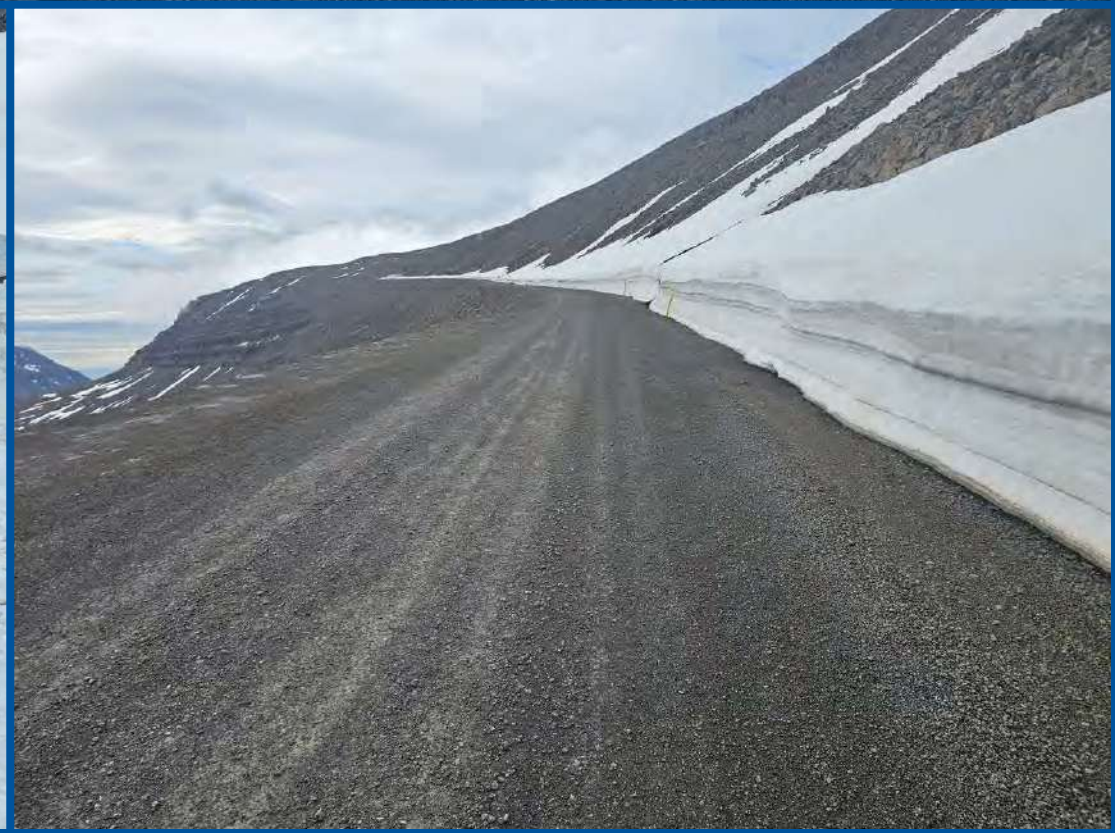
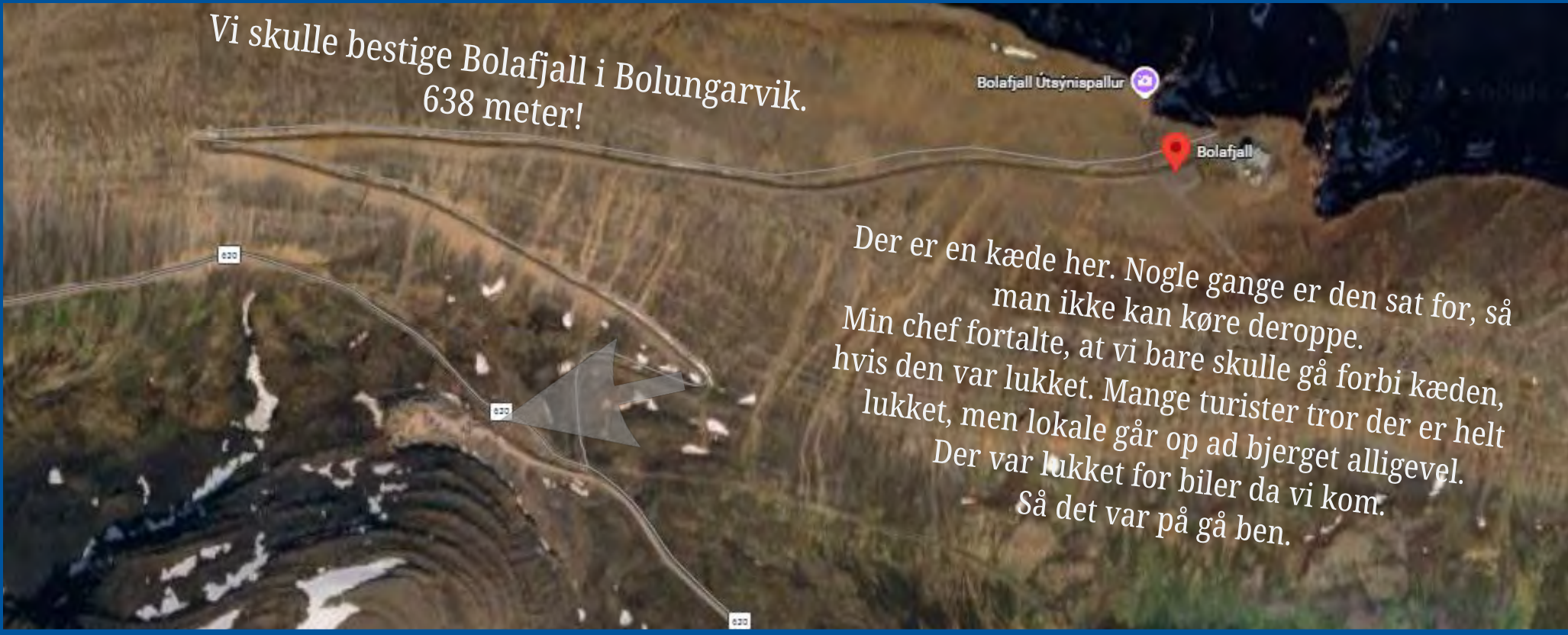

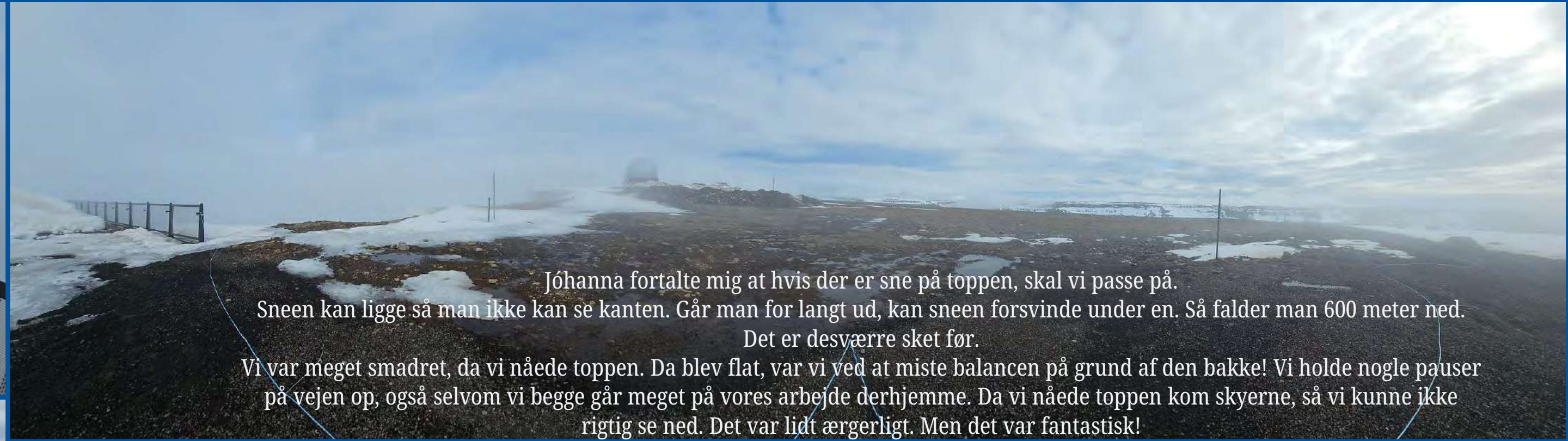

Efter middagsmaden gik vi i badet. Vi blev der rimelig længe. Det var fantastisk! 38 grader, det glemmer vi ikke lige foreløbigt. Vi gad ikke køre tilbage. :-)
Vi tog ikke nogle billeder af det, da der var mange mennesker.

Efter vi havde kørt op og ned ad et bjerg, nåede vi hotel Flókalundur. Den klare det sku godt den stakkels Ssangyong. Restauranten havde åbent så vi fik lige noget rigtig lækkert middagsmad.

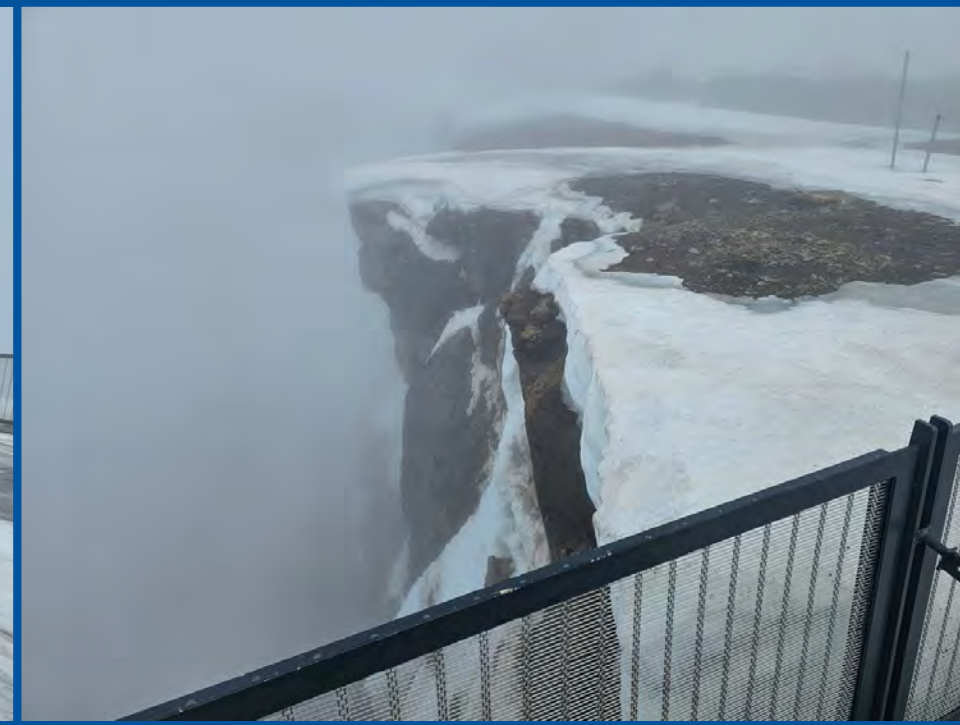

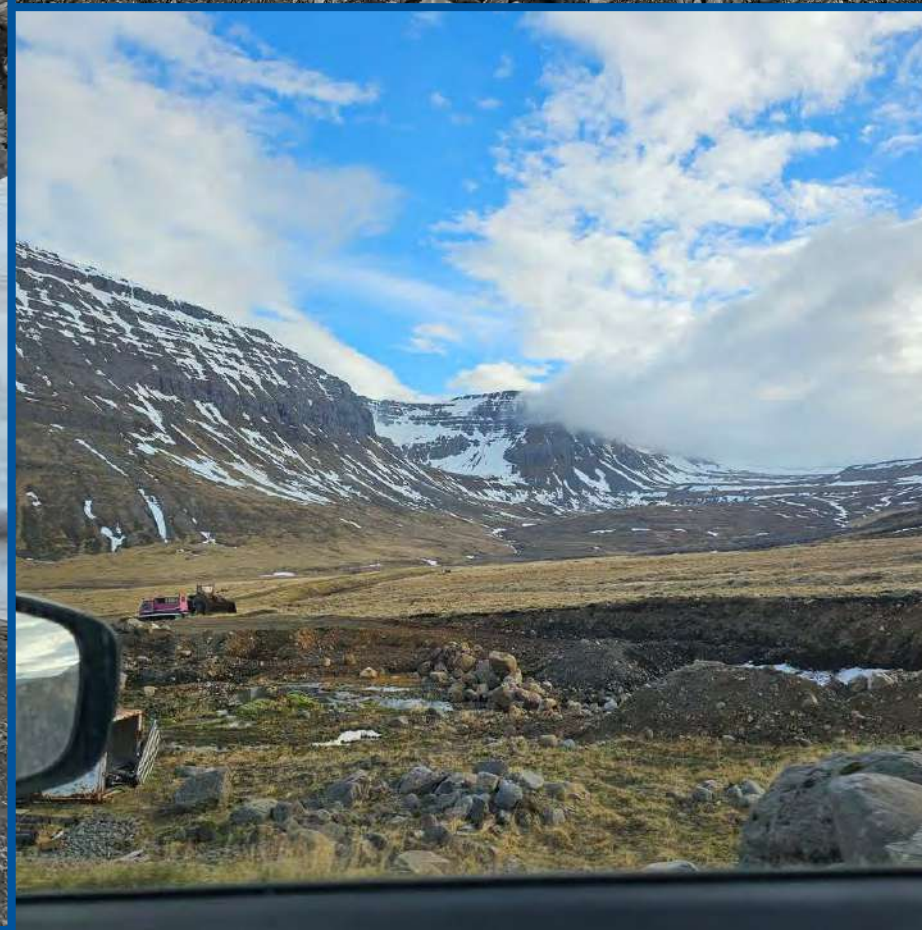

Jóhanna fortalte mig at hvis der er sne på toppen, skal vi passe på.
Sneen kan ligge så man ikke kan se kanten. Går man for langt ud, kan sneen forsvinde under en. Så falder man 600 meter ned.
Det er desværre sket før.
Vi var meget smadret, da vi nåede toppen. Da blev flat, var vi ved at miste balancen på grund af den bakke! Vi holde nogle pauser på vejen op, også selvom vi begge går meget på vores arbejde derhjemme. Da vi nåede toppen kom skyerne, så vi kunne ikke rigtig se ned. Det var lidt ærgerligt. Men det var fantastisk!

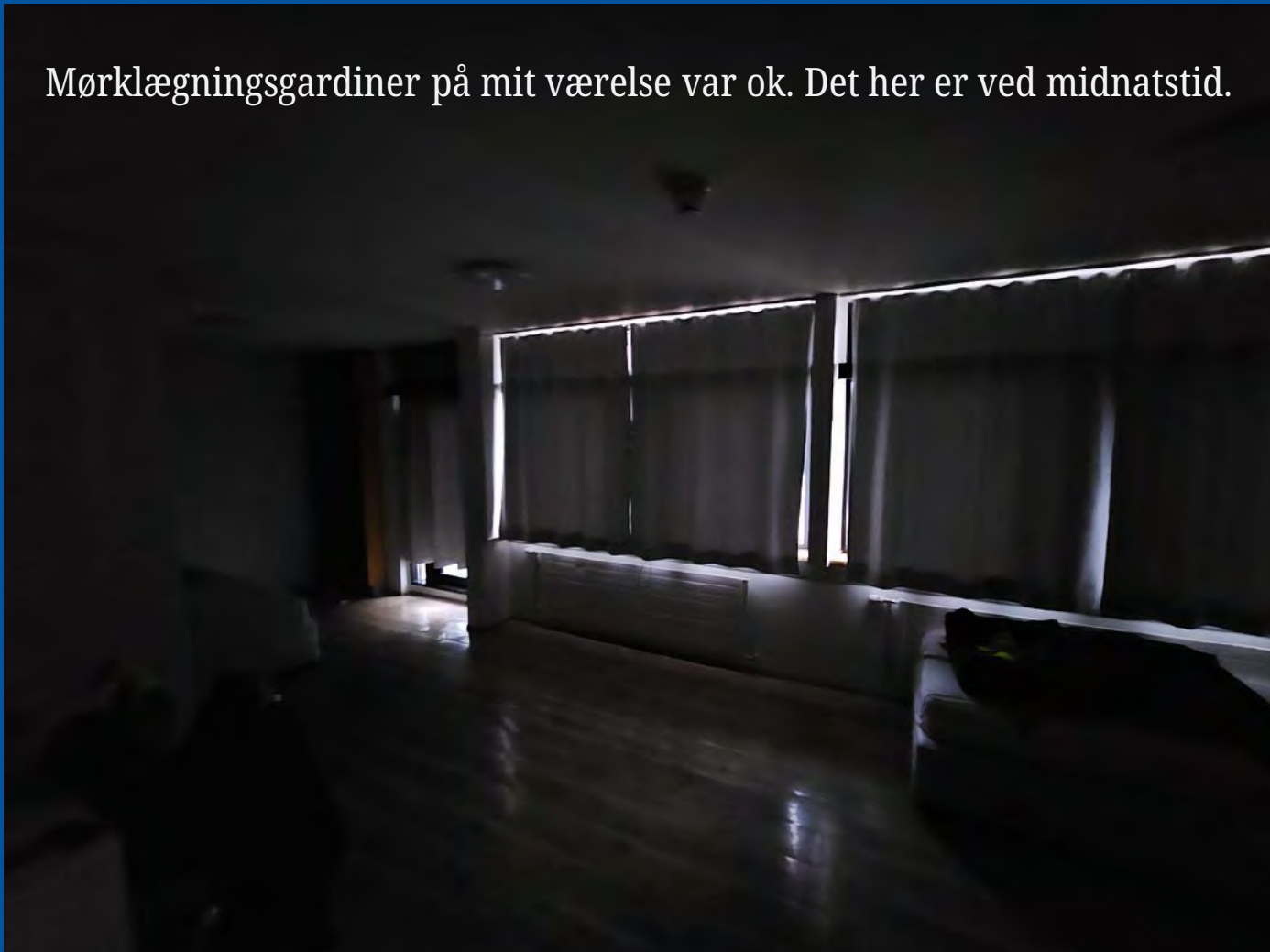

Det her er et billede fra Google.
Sådan skal platformen se ud.
Det billede nedenunder er det jeg tog.

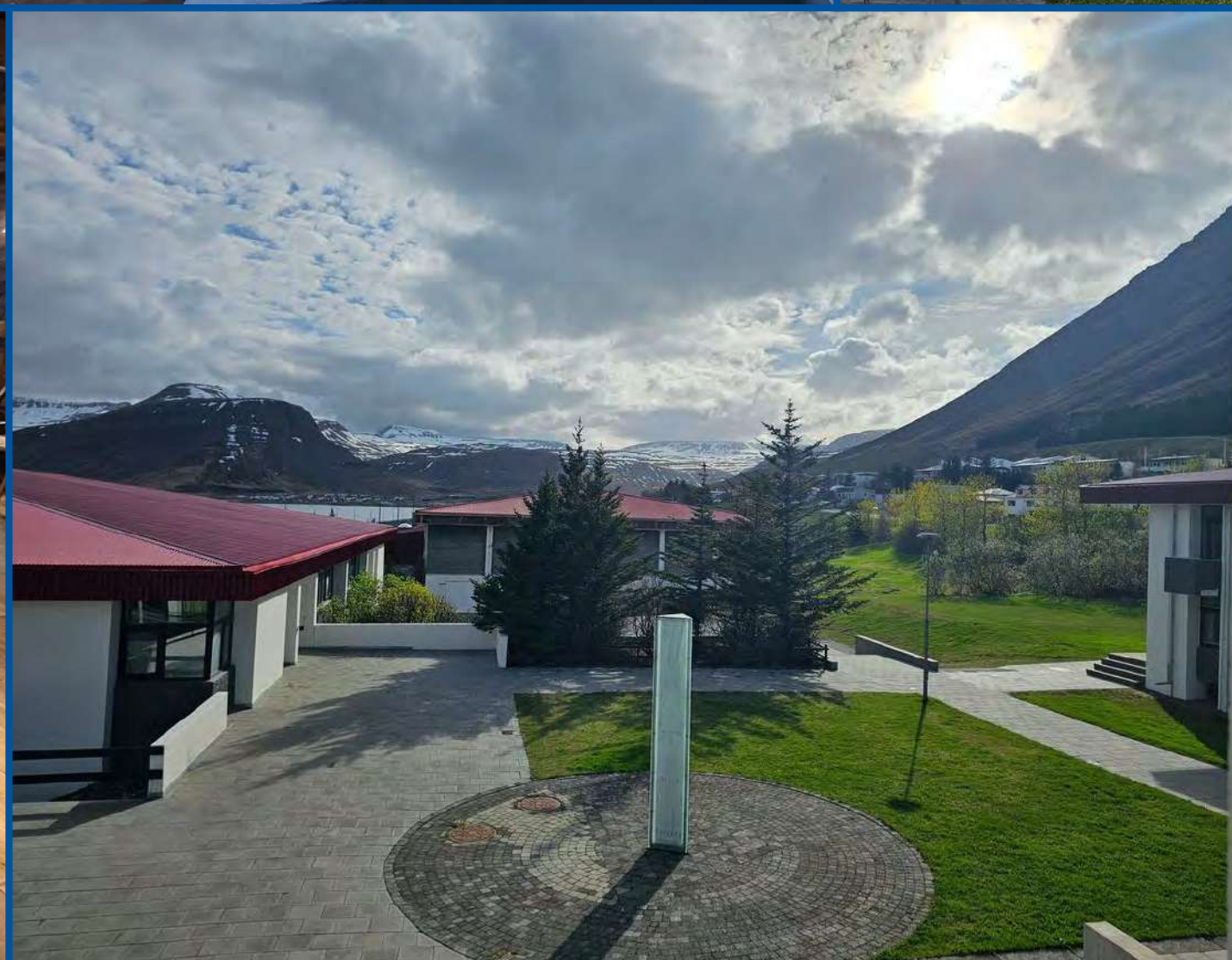
Mørklægningsgardiner på mit værelse var ok. Det her er ved midnatstid.

Jeg vågnede klokken 2 om natten til den her udsigt.

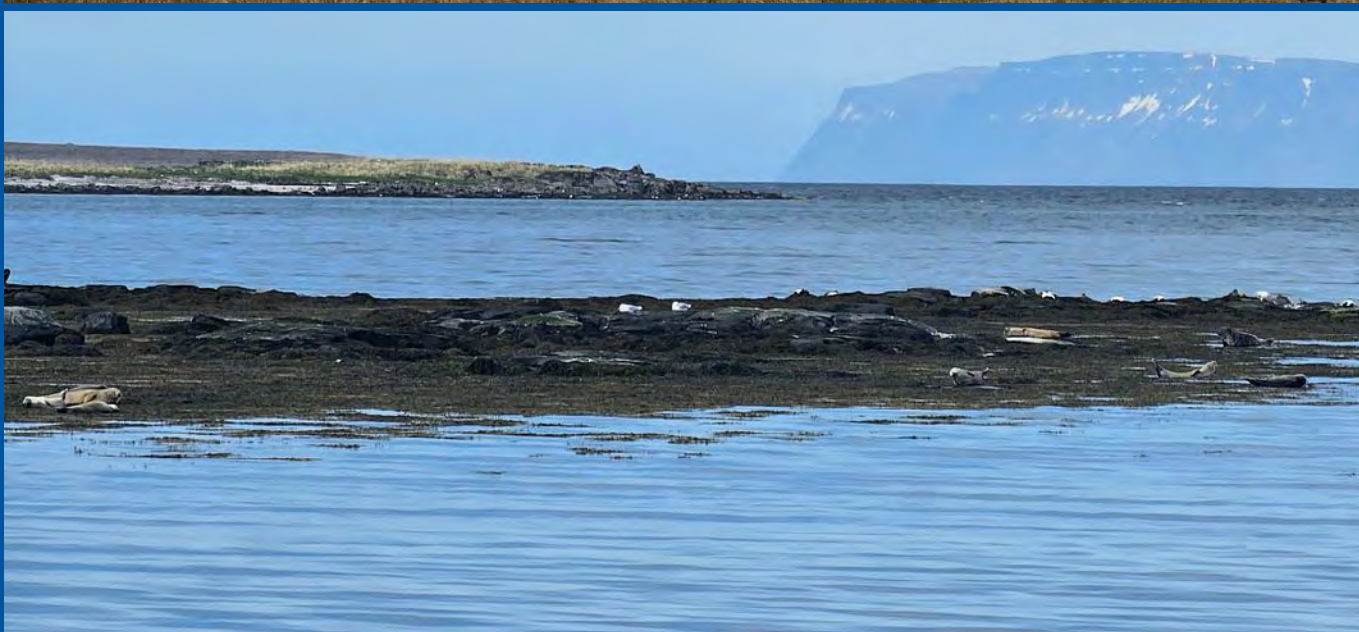

Vi blev enige om, at vi skulle sove længe dagen efter.
Men vi skulle lige på Isafjord museum.
Vi gik en tur i byen og handlede lidt ind, nu hvor vi har en bil

På vores helligdag, mandag, var vi ude at se sæler, kørte en tur til Flateyri og så tog ud at spiste på Húsið for at sige tak for en god weekend.

Det er noget der er lidt bekendt med det her billede.

På vores sidste arbejdsuge var meget af det samme. Kørte selv i varebilen, kørte teleskoplæsser og var med de andre ude at køre. Tiden gik alt for stærkt. Det hele var mega fedt!

Onsdag havde Alexander og jeg købt ind til, at vi selv lavede mad i køkkenet på skolehjemmet. Vi har spist ude næsten hver dag. Vi skulle lige prøve køkkenet. Da vores hjemtur var lige rundt om hjørnet, snakkede vi om hvor fed en tur det har været.
En oplevelse for livet!

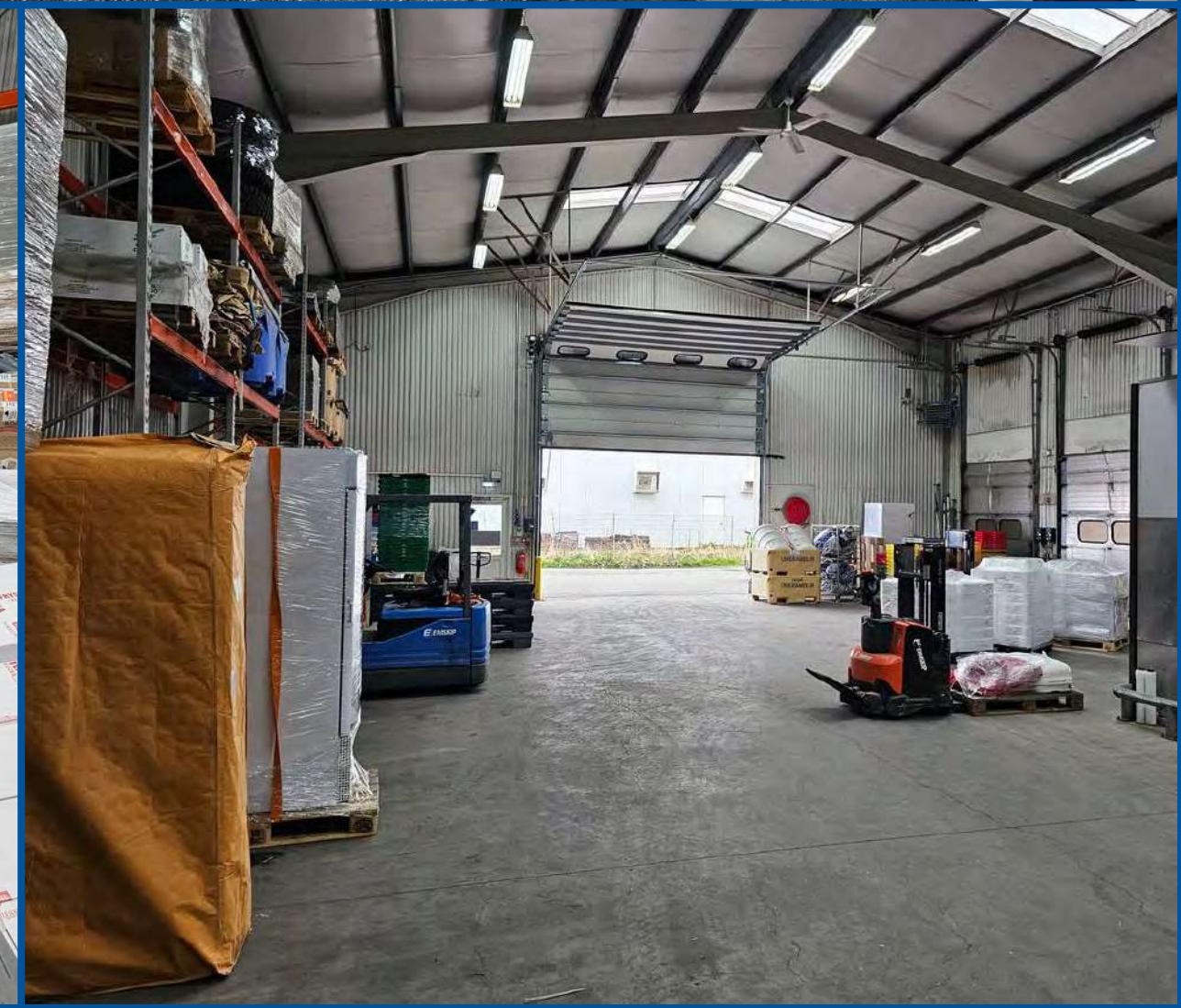
Dagen efter var der en del at sortere inde på lageret.
Jeg hjalp til så meget jeg kunne.
Der var kage i pauserummet og al det drikkelse man
kunne drømme om.

Jeg var lige ude med Vignir og levere om formiddagen.

Der var en del inde i fryseren. Alt til de nærmeste butikker og restauranter.

Der var ikke meget at lave efter frokost. Vi snakkede inde i pauserummet, og jeg fik en goodiebag med hjem.

Lige pludselig kom Snorri. Kørselsdisponenten vil have mig til, at levere en pakke med frysevare i den lille bil til Holt Inn. Han kan ikke rigtig snakke engelsk, men lige der kunne han godt. Så blev jeg sent på en meget hyggelig tur.

Vi havde fået lidt ekstra sne på bjergene.

Dagen var meget stille og rolig... i starten.
Startede normal: sortering, levering og
kage i pauserummet.

Fredag 29/5

Vi skulle lige ned at flytte en bil, der har
været kørt i havnen.
Den skulle rykkes fra skrotpladsen. Så
den kom bare op på traileren.

Vi sad og snakkede og spiste kage.
Jeg havde det slik med. Det holdte ikke
længe.

Jeg havde pakket kuferten dagen før, så jeg
skulle bare hente den, når vi skulle afsted.
Men ja... Vejret havde andre planer.

Flyet til Reykjavik var aflyst på grund af vinden. Det var ikke særlig godt. Alexander havde bestilt "The Golden Circle" tur til dagen efter. Det ville vi virkelig ikke gå glip af.

Men der var held med os!

Eimskip havde tilfældigvis en lastbil der kørte til hovedstaden med 33 tons mælk.

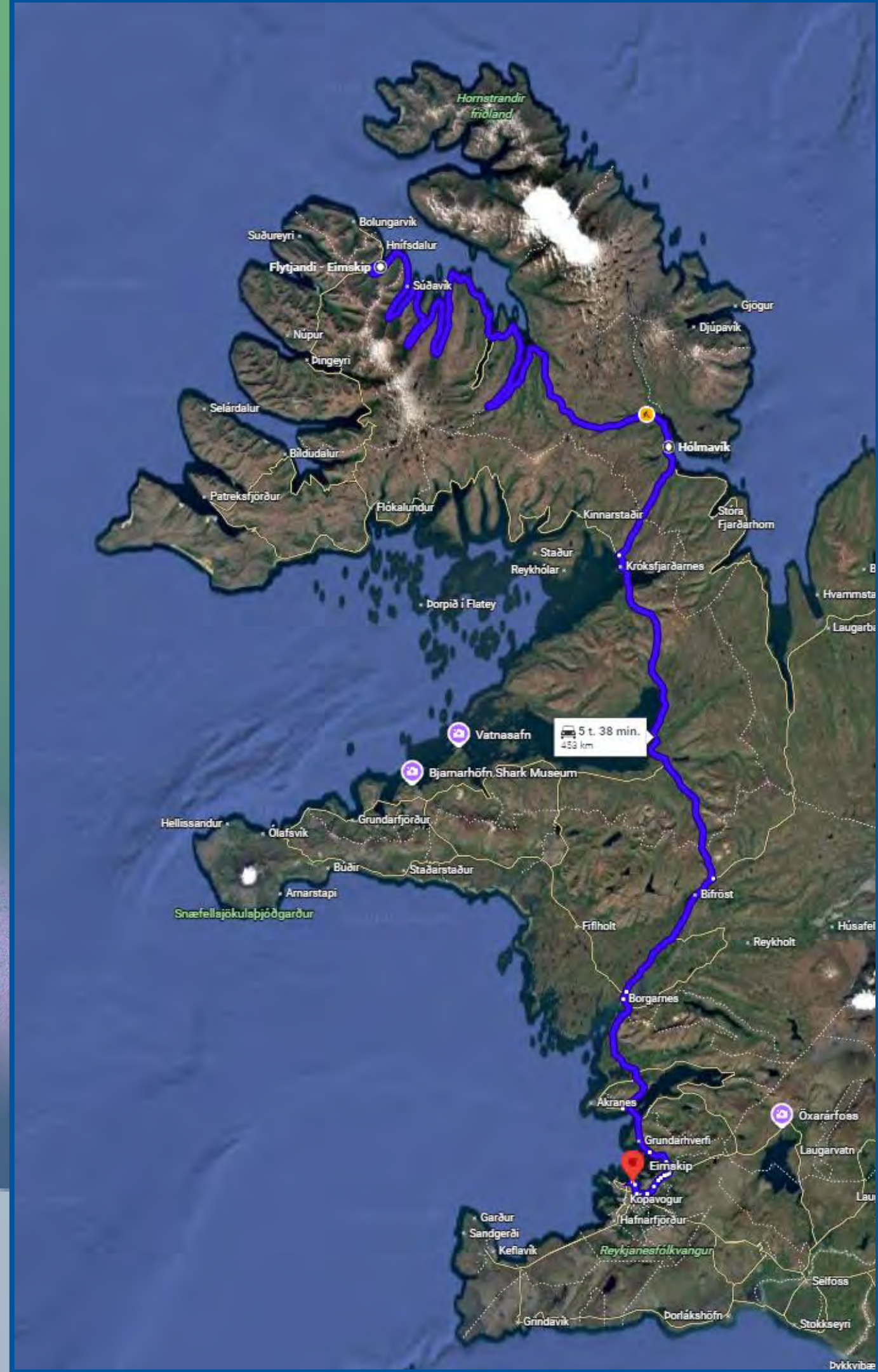
Jóhanna ringede lige til ham for at høre, om han ville have en passager med.

Det sagde han heldigvis ja til.

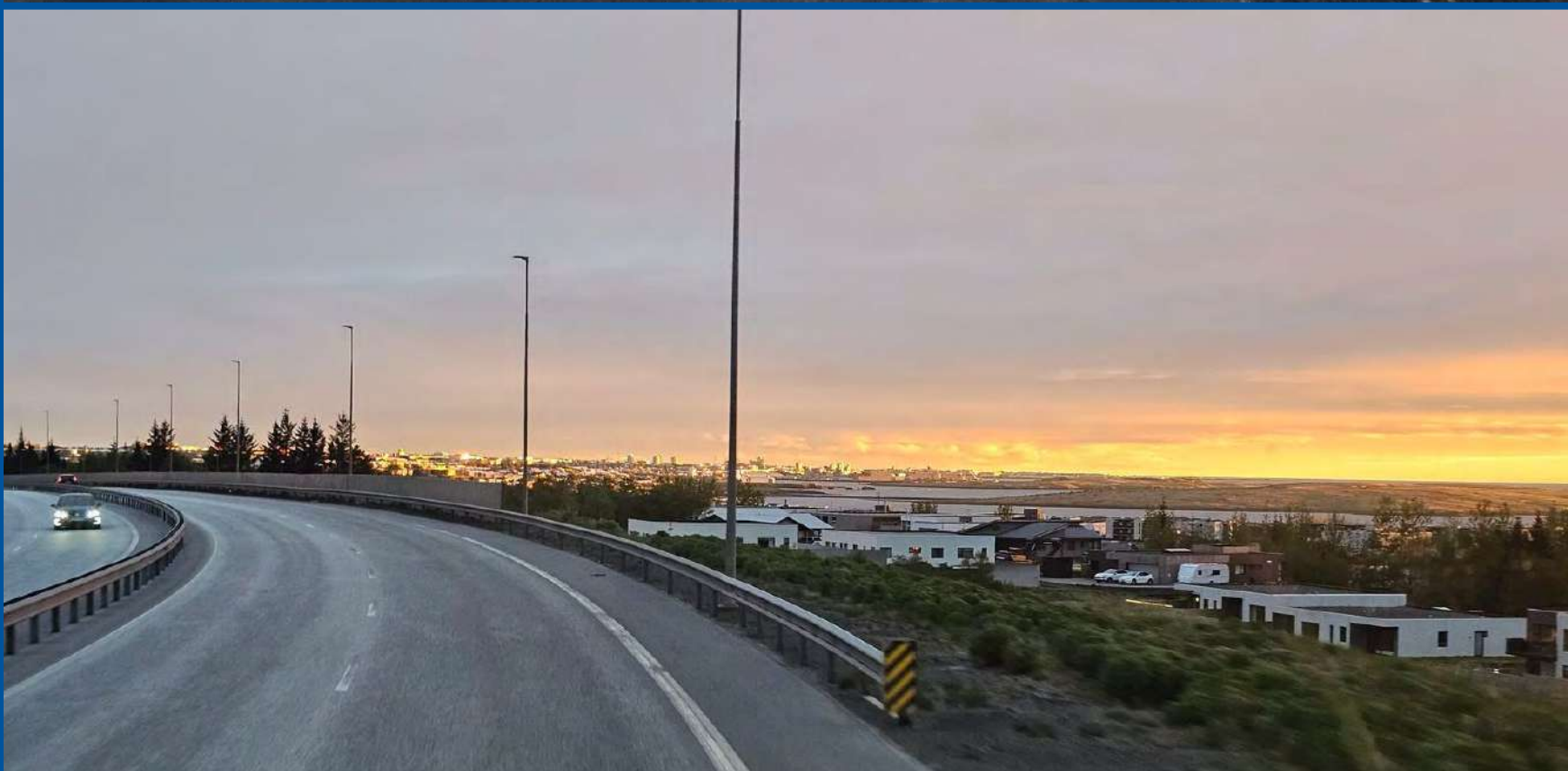
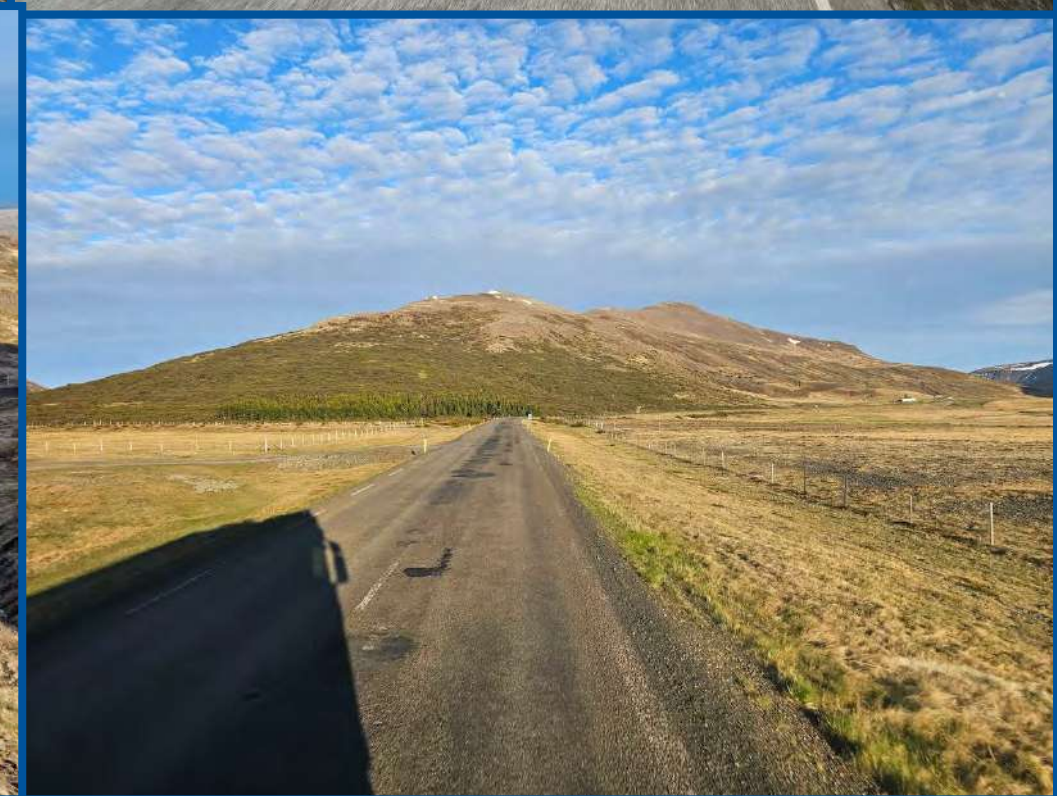
450 kilometer igennem Islands skønne natur og små landsbyer.

Jeg hentede min kuffert på skolehjemmet, og jeg nåede desværre ikke helt, at sige ordenligt farvel til dem alle.

Men sikke en oplevelse!

Vi kørte fra Ísafjörður ved 17 tiden om aftenen, og vi var i Reykjavik ved 23 tiden.

Jeg mødtes med Alexander ved en Bónus. Vi bestilte en taxa til vores hotel.

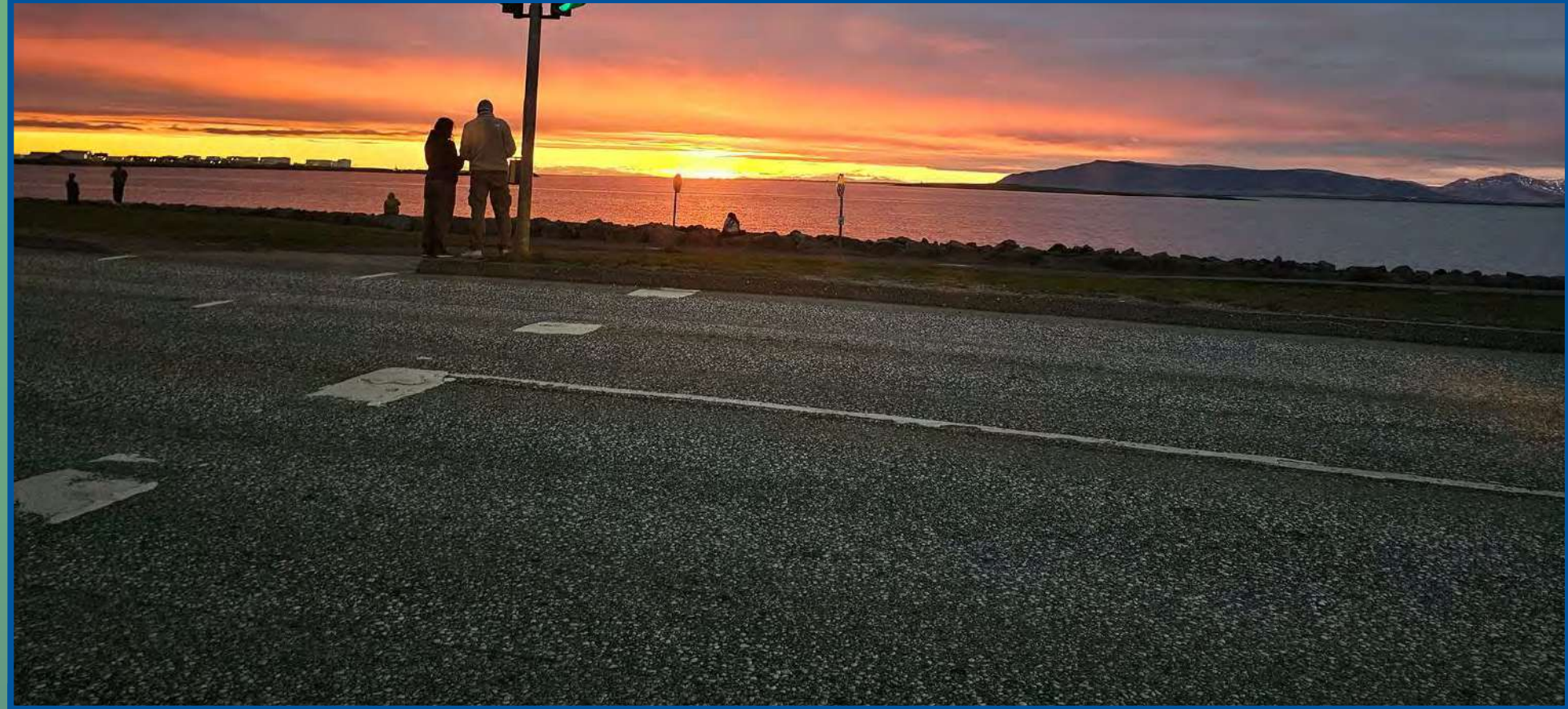
Stay Apartments har ikke noget personale. Alt er med koder. Jeg glemte helt at tage nogle billeder af det. Jeg tog lidt fra taxaen. Men det eneste jeg tog af hotellet var det her...

Vi gik i seng næsten med det samme efter en lang og fed dag. Så vi frisk til turen dagen efter.

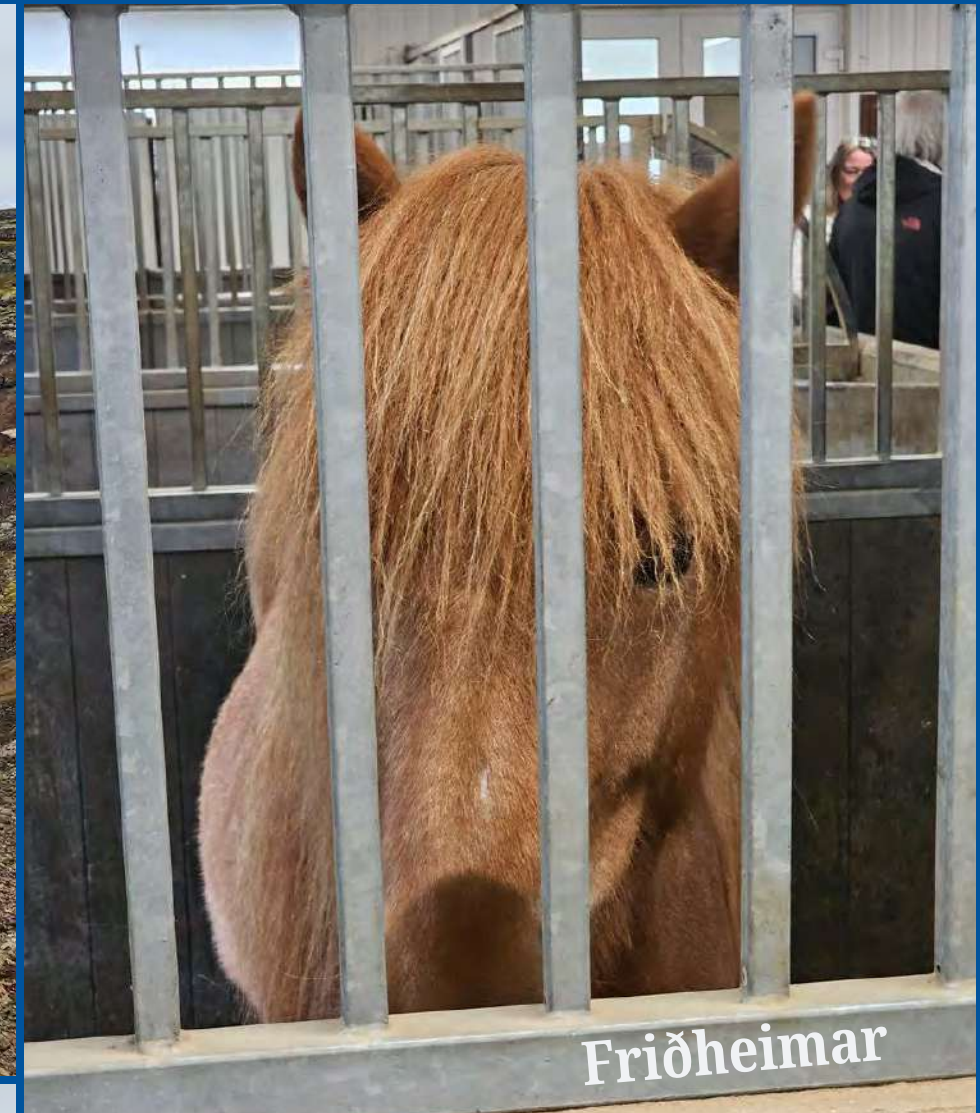

Kilde: Google

The Golden Circle

Friðheimar er en kæmpe familieejet tomat og jordbær farm.
4.000 kvadratmeter drivhus.
27.000 planter spredt ud på grunden.
Varmen til planter kommer fra lamperne og de varme kilder på bjergene, som løber i rørene.
De har også deres egne bier, som kun flyver rundt inde i drivhusene.
På den måde kan de gro tomat planter hele året rundt.

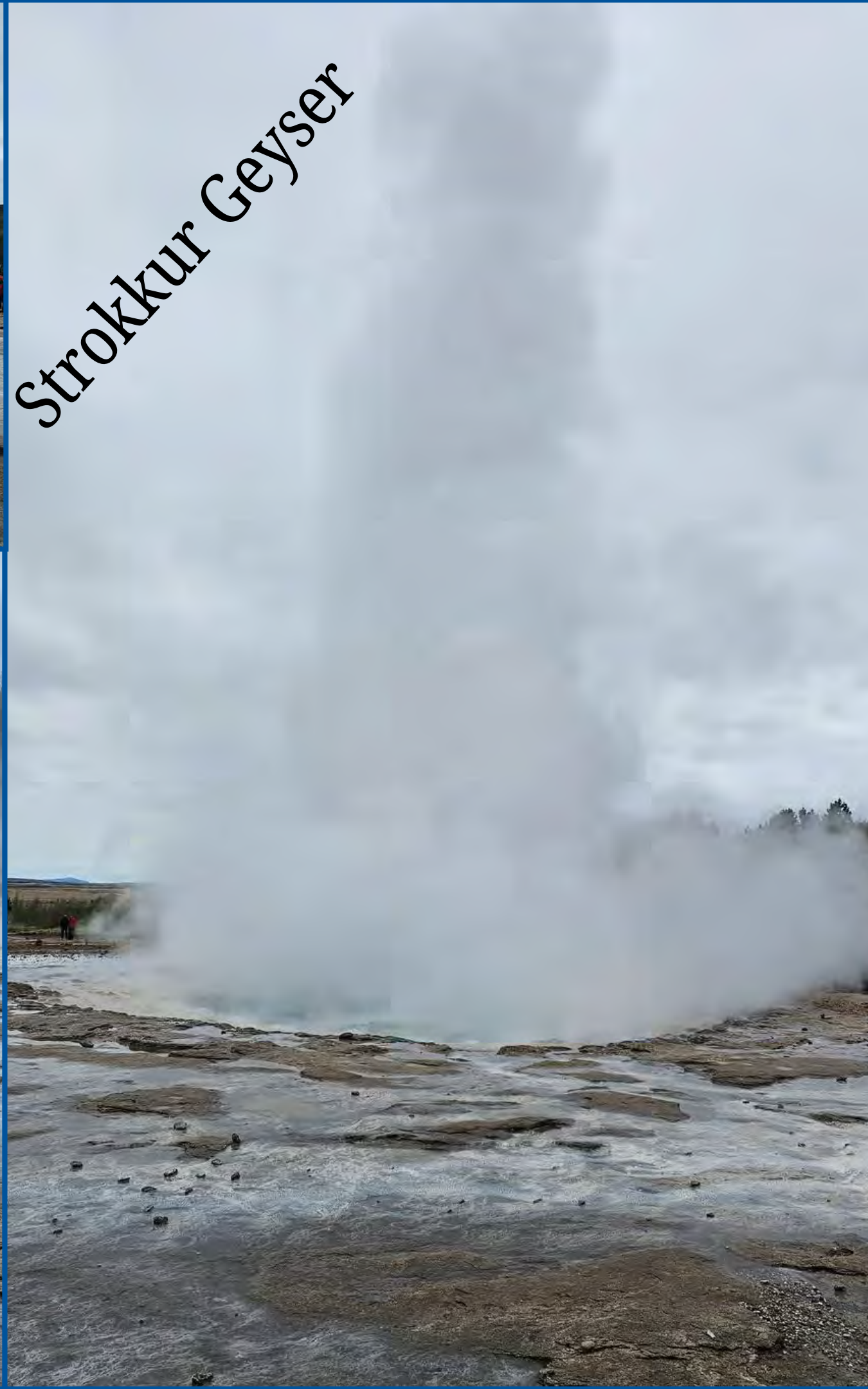

Sigríður
Tómasdóttir

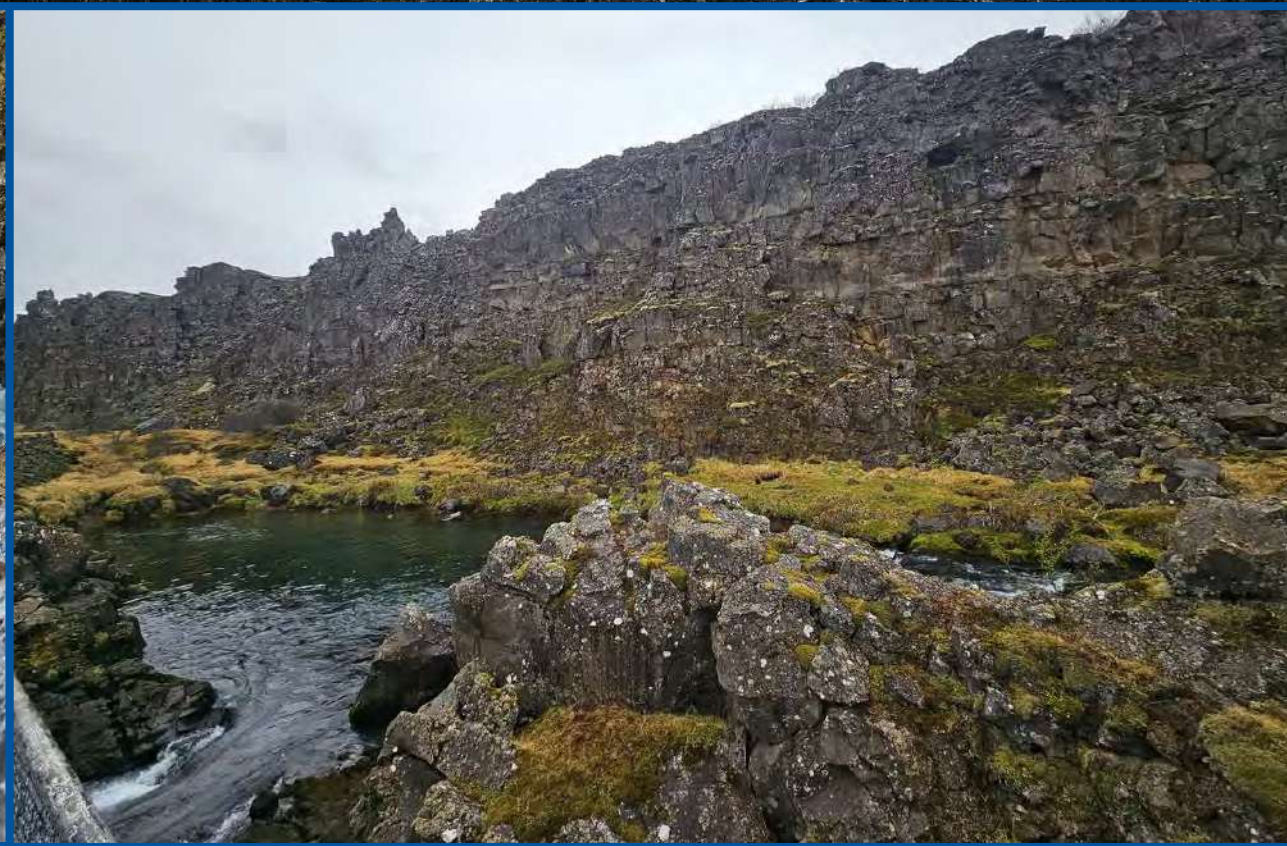
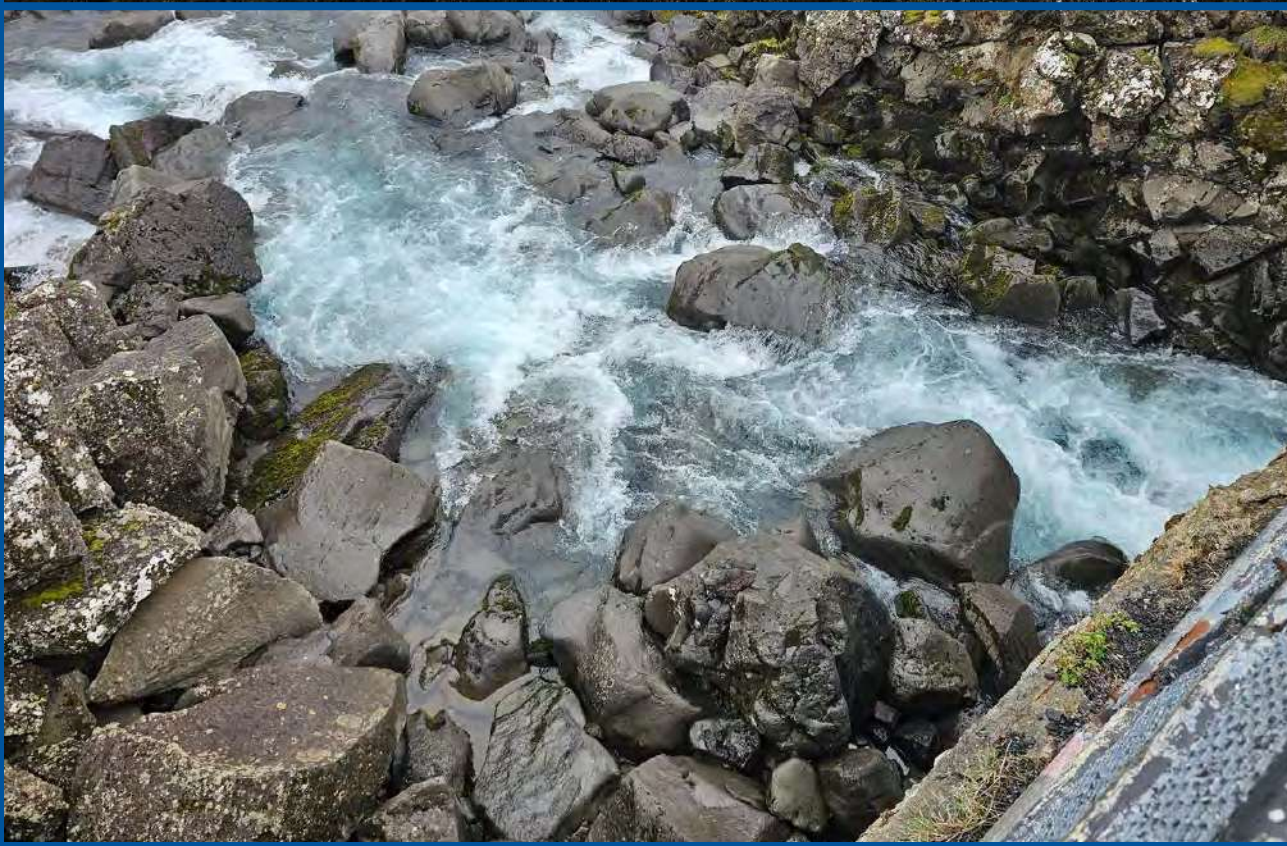

Gullfoss

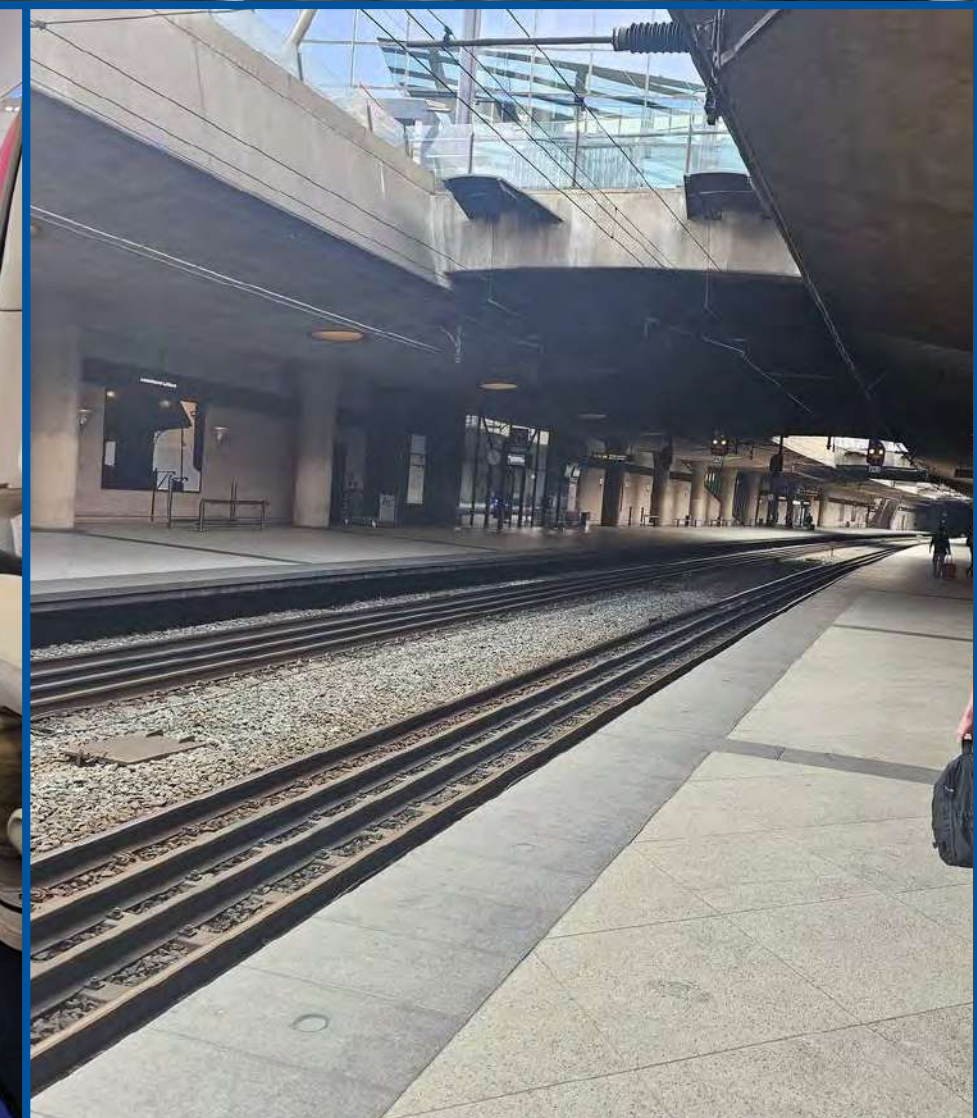
Strokkur Geyser

Þingvellir (Thingvellir) National Park

Da vi blev sat af igen gik vi tilbage til hotellet for at slappe lidt af. Vi var ude at spise for sidste gang på 2Guys. Begefter gik vi i Bónus lige for at købe noget snoller til aftenen. På det her tidspunkt ville vi også gerne snart hjem.

THANK YOU ALL

Funded by
the European Union

